ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 29.11.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

482

ZÁKON
České národní rady
ze dne 6. listopadu 1991
o sociální potřebnosti

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Sociální potřebnost

§ 1

(1) Občan se považuje za sociálně potřebného, jestliže jeho příjem nedosahuje částek životního minima stanovených zvláštním zákonem[1]) (dále jen „částky životního minima“) a nemůže si tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním, zejména vlastní prací.

(2) Možnost zvýšit si příjem se nezkoumá při posuzování sociální potřebnosti

a) poživatele starobního důchodu nebo invalidního důchodu,

b) občana staršího 65 let,

c) rodiče (osvojitele, občana, který dítě převzal do péče nahrazující péči rodičů, pěstouna) celodenně osobně řádně pečujícího alespoň o jedno dítě do tří let věku nebo o dítě starší, které nemůže být umístěno v předškolním zařízení, nebo o tři a více dětí do patnácti let věku, nebo o dítě, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči,

d) nezaopatřeného dítěte.[2])

(3) Příjem občana[3]) se zjišťuje za posledních šest kalendářních měsíců před podáním žádosti o dávku sociální péče, popřípadě dojde-li k podstatné změně sociálních poměrů občana, ke dni podání žádosti.

§ 2

(1) Jestliže zdravotní stav občana vyžaduje podle doporučení příslušného orgánu státní zdravotní správy zvýšené náklady na dietní stravování, částka potřebná k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb občana stanovená zvláštním zákonem[4]) se při posuzování sociální potřebnosti zvyšuje o 500 Kčs měsíčně.

(2) Částka potřebná k zajištění nezbytných nákladů na domácnost stanovená zvláštním zákonem[5]) se při posuzování sociální potřebnosti občanů, jímž byly přiznány mimořádné výhody III. stupně (průkaz ZTP/P), zvyšuje o 500 Kčs měsíčně.

§ 3

(1) Občan, jehož příjem je vyšší než částky životního minima, se považuje se zřetelem na jeho celkové sociální a majetkové poměry za sociálně potřebného, jsou-li nezbytné náklady na zajištění jeho výživy a ostatních základních osobních potřeb a nezbytné náklady na domácnost stanovené zvláštní zákonem[5]) odůvodněně vyšší a občan nemůže tyto náklady uhradit vlastním přičiněním.

(2) Občan se nepovažuje za sociálně potřebného, i když jeho příjem nedosahuje částek životního minima, jestliže jeho celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že mu mohou plně zaručit dostatečné zajištění jeho výživy a ostatních základních osobních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost a toto zajištění vlastním přičiněním lze na občanu spravedlivě žádat; na občanu však nelze požadovat prodej nebo pronájem nemovitosti, kterou užívá k přiměřenému trvalému bydlení.

(3) Občan se nepovažuje za sociálně potřebného, i když jeho příjem nedosahuje částek životního minima, jestliže je umístěn v ústavu sociální péče s celoročním pobytem, v psychiatrické léčebně, v léčebně pro dlouhodobě nemocné nebo v jiném obdobném zařízení, ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody a dále při výkonu základní vojenské služby, náhradní služby a civilní služby.

(4) Nedosahuje-li příjem občana částek životního minima proto, že není v pracovním nebo obdobném poměru ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost, nepovažuje se za sociálně potřebného, jestliže není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání;[6]) splnění této podmínky se nevyžaduje u občanů uvedených v § 1 odst. 2.

Poskytování dávek sociální péče

§ 4

Občanu, který se považuje za sociálně potřebného, náleží jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžité nebo věcné dávky na zabezpečení výživy a ostatních základních osobních potřeb a k zajištění nezbytných nákladů na domácnost, popřípadě zvýšených nákladů spojených s dietním stravováním, a to ve výši rozdílu mezi jeho příjmem a částkami životního minima, popřípadě částkami zvýšenými podle § 2 nebo § 3 odst. 1.

§ 5
Příspěvek na výživu dítěte

(1) Nezaopatřenému dítěti,[2]) které se považuje za sociálně potřebné a ke kterému povinná osoba neplní vyživovací povinnost, náleží příspěvek na výživu do výše částek, které se považují za potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb stanovených zvláštním zákonem.[4]) Žije-li toto nezaopatřené dítě ve vlastní domácnosti, přihlíží se též k částce potřebné k zajištění nezbytných nákladů na domácnost stanovené zvláštním zákonem.[5])

(2) Je-li výživné upraveno rozhodnutím soudu, náleží příspěvek na výživu ve výši upraveného výživného, nejvýše však v částkách uvedených v odstavci 1; pokud je výživné upravené rozhodnutím soudu nižší než částky uvedené v odstavci 1 a dítě je nadále sociálně potřebné, náleží příspěvek na výživu do výše těchto částek.

§ 6

Jestliže rodiče nebo jiné osoby, kterým bylo dítě svěřeno do péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu, nevyužívají peněžité dávky podle § 4 a 5 ve prospěch dítěte, poskytne se místo peněžité dávky věcná dávka.

§ 7
Příspěvek při péči o blízkou a jinou osobu

(1) Občanu, který se stane sociálně potřebným z důvodu celodenní péče o blízkou osobu, která je převážně nebo úplně bezmocná, nebo starší 80 let, náleží peněžitý příspěvek. Peněžitý příspěvek náleží též občanu, který za podmínek uvedených ve větě první pečuje o jinou než blízkou osobu za předpokladu, že žijí ve společné domácnosti.

(2) Peněžitý příspěvek náleží též rodiči nebo prarodiči, popřípadě jiné osobě, která zabezpečuje péči nahrazující péči rodičů, stanou-li se sociálně potřebnými z důvodu péče o dítě, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči a není umístěno v zařízení pro takové děti s týdenním nebo celoročním pobytem.

(3) Při posuzování sociální potřebnosti občanů uvedených v odstavcích 1 a 2 se nezkoumá, zda si mohou zvýšit příjem vlastním přičiněním nebo zda mají vůči nim manžel (manželka) nebo děti vyživovací povinnost.

(4) Občanům uvedeným v odstavcích 1 a 2 náleží peněžitý příspěvek měsíčně do výše částky důchodu, který je jako jediný zdroj příjmu poskytován jednotlivci,[7]) zvýšeného o státní vyrovnávací příspěvek,[8]) jestliže pečují o jednu osobu; pečují-li o dvě nebo více osob, náleží peněžitý příspěvek měsíčně do výšek částky důchodu, který je jako jediný zdroj příjmu poskytován manželské dvojici,[7]) zvýšeného o státní vyrovnávací příspěvek.[8])

§ 8
Úhrada nákladů sociální péče

(1) Od osoby povinné vyživovat[9]) příjemce dávky sociální péče, jejíž poskytnutí je podmíněno sociální potřebností, se nepožaduje úhrada nákladů, jestliže příjem této osoby nepřesahuje částku 3400 Kčs měsíčně. Tato částka se zvyšuje za každou osobu, která je na ni odkázána výživou a jejíž příjem je nižší než 1500 Kčs a příjmem této osoby.

(2) Ustanovení odstavce 1 však neplatí, jde-li o plnění vyživovací povinnosti vůči manželu nebo nezaopatřenému dítěti.

(3) Úhrada nákladů se nepožaduje, jestliže povinná osoba řádně platí výživné.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 9
Zrušují se

1. § 23 odst. 1, § 24, § 42 odst. 1 až 3, § 47 a 50 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení,
2. s působností pro Českou republiku § 92 odst. 5 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

§ 10

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

1) Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu.

2) § 49 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

3) § 4 a 5 zákona č. 463/1991 Sb.

4) § 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb.

5) § 3 odst. 3 zákona č. 463/1991 Sb.

6) § 7 odst. 1 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti.

7) § 54 odst. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 306/1991 Sb.
§ 2 odst. 1 zákona č. 246/1991 Sb., o druhém zvýšení důchodů v roce 1991.

8) Zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, ve znění pozdějších předpisů.

9) § 92 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 180/1990 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.